

[Niels Westerby.]

ikke betyde, at husene steg i pris, og det ville derfor heller ikke betyde, at der kunne optages tillægs lån — altså alt det, hr. Axel Ivan Pedersen nu er betænkelig ved. Hvis hr. Axel Ivan Pedersen derfor havde fulgt vore tanker, havde disse problemer slet ikke eksisteret i dag.

Den højtærede boligminister havde nogle bemærkninger om, at liberalt centrum gik imod lejerbeskyttelsesreglerne; det var den konklusion, boligministeren uddrog af mit første indlæg. Vi går ikke mod lejerbeskyttelsesreglerne; men jeg må sige, at boligministeren var i sin gode ret til at drage den konklusion, for jeg havde udtrykt mig unøjagtigt; det var altså ikke boligministerens, men min skyld. Jeg vil gerne have lov til at rette det og sige, at vi går ind for lejerbeskyttelsesreglerne.

Med hensyn til spørgsmålet om, at bolig-sikringsordningen også skal gælde for enkeltværelser, vil jeg lige henlede boligministerens opmærksomhed på, at kollegieloven jo ikke kan løse dette problem. Den drejer sig om 3.000-4.000 værelser om året, og det er omtrent stigningen i antallet af unge under uddannelse hvert år. Ungdommens uddannelsesfond fattes penge og kan heller ikke løse problemet. Derfor er problemet ganske enkelt det, at vi har enkeltværelser, som folk bliver tvunget til at bo i, og det er ofte folk, der er særdeles dårligt stillet. Jeg tror ikke, boligministeren har ret i at sige, at så skal vi have kontrol med al værelseudlejning. Hvorfor kunne man ikke lægge en erklæring på tro og love til grund? Så behøvede man ikke kontrol med hele værelseudlejningen. Det er bare en af mulighederne, jeg vil pege på i denne forbindelse. Jeg tror, at boligministeren med lidt god vilje — og den håber jeg er til stede — vil være i stand til at udarbejde et teknisk forsvarligt forslag til også at lade bolig-sikringsordningen omfatte enkeltværelser.

Til sidst siger boligministeren, at man godt kan komme med tal på 25 og 50 og 75 mill. kr., men det afhjælper ikke nybyggeriets problem. Det gør det ikke, det ved vi; det er 25 mill. kr. det første år, 50 det andet og 75 det tredje år. Men jeg vil gerne have lov til at understrege, at den byggestøtteafgift, vi pegede på, jo ville blive på 20 pct. af den bestående boligindtægt for husejerne,

og det ville give et væsentlig større beløb. Jeg har ikke tallene med mig, men jeg vil skønne løseligt, at det vil være ca. 5 gange så meget, der går til nybyggeriet, som ved den anden ordning det første år. Det drejer sig jo netop om at få en hurtig løsning af problemet. Derfor er det særlig berettiget at pege på, at der det første år vil blive mere.

For det andet vil jeg sige, at det centrale for os var at reservere 800 mill. kr. ved merværdiafgiftens indførelse til at finansiere nybyggeriet, og på det punkt drejer det sig om meget store midler, som kunne bidrage til at løse boligproblemet hurtigt. Jeg vil derfor henlede opmærksomheden på dette meget centrale punkt. Det er en tanke, som det er vanskeligt at få de gamle partier ind på, men det kunne man måske tage med i en anden forhandlingsrunde om et nyt boligforlig.

(Kort bemærkning).

Hastrup: Jeg lyttede naturligvis intenst til hr. Kai Moltkes redegørelse for forhandlingerne bag de lukkede døre, men jeg må sige, at jeg blev ikke meget klogere. Hr. Kai Moltke sagde, at det under forhandlingerne udtrykkeligt — så fik vi en gevaldig streg under udtrykkeligt — blev pointeret, at SF ikke ville stemme for de love, der indeholdt huslejeforhøjelser. Må jeg så ikke for at tydeliggøre det spørge: vil det sige, at man gav tilsagn om eller var inde på at give tilsagn om at undlade at stemme? Derved ville man ganske vist ikke stemme for, men heller ikke imod de lovforslag, der indeholdt huslejeforhøjelser. Hr. Kai Moltke er naturligvis frit stillet med hensyn til, hvorvidt han vil besvare dette spørgsmål, for det var jo fortrolige forhandlinger — det ved vi vel — men jeg tror, at det har meget stor betydning både for historieforskningen og også for den fremtidige politiske debat, om han kunne besvare dette.

(Kort bemærkning).

Axel Ivan Pedersen: Hr. Kai Moltke kom med en meget interessant udtalelse, da han sidst havde ordet, idet han sagde, at for så vidt et socialt boligbyggeri var finansieret i henhold til de bestemmelser, der var nedfældet i det lovforslag til en boligfond, som